

2. Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004 – 2015 рр.) «Шляхом європейської інтеграції» / авт. кол.: А. С. Гальчинський, В. М. Геєць та ін. ; Нац. ін-т стратег. 4 дослідж., Ін-т екон. прогнозування НАН України, М-во економіки та з питань європ. інтегр. України. – К. : ІВЦ Держкомстату України, 2004. – 416 с.

Новосад Я.С.

аспірант,

Львівський національний університет імені Івана Франка

КОРПОРАТИВНЕ МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Розвиток добровільного медичного страхування в Україні супроводжується великим попитом на нього серед корпоративних клієнтів. А тому значної актуальності набувають наукові напрацювання з різних питань корпоративного медичного страхування. Одним із таких питань виступає місце корпоративного медичного страхування та його сутність.

На жаль, масового попиту на продукти ДМС на сьогоднішній день не спостерігається. Це можна пояснити рядом причин:

- рівень доходів населення є досить низьким.
- мала кількість новітніх та якісних провайдерів медичних послуг (лікувально-профілактичних закладів).
- дослідження ринку до недавнього часу свідчили про певну недовіру до страхової сфери з боку українського населення, яке часто вбачає в страхуванні фінансові піраміди.
- недостатній податковий стимул і низька страхова культура населення.

Корпоративне медичне страхування приваблює сьогодні тим, що дозволяє враховувати інтереси трьох сторін – керівника підприємства, працівника та страхової компанії.

Автор Л. Б. Баранник визначає такі переваги корпоративного страхування:

- соціальний фактор (захист життя та здоров'я працівників підприємств, накопичення коштів до виходу на пенсію, матеріальна допомога родині на випадок передчасної смерті годувальника);
- мотиваційний фактор (збереження на підприємстві кваліфікованих працівників, гнучка система винагороди співробітників);
- фінансовий фактор (зниження нарахувань на фонд оплати праці та податку на прибуток: платежі на медичне страхування не окладаються податком на прибуток і на них не проводяться нарахування на фонд оплати праці);
- інвестиційний фактор (підприємство може вибрати напрям інвестування накопичених коштів, у тому числі повернути у свій оборот);
- іміджевий фактор – створення позитивного іміджу соціально відповідального підприємства [1, с. 170].

Вітчизняні страхові компанії розробляють і пропонують нині багато різноманітних програм корпоративного медичного страхування. Програми досить популярні як серед роботодавців так і серед співробітників. Спектр послуг, пропонований страховою компанією залежить від бажання та можливостей компанії-страхувальника. Зазвичай, він включає в себе планову та екстрену стаціонарну допомогу, поліклінічне обслуговування та стоматолога. Ще однією перевагою корпоративного страхування є індивідуальний підхід. Так, службовці вищого рангу можуть розраховувати на більш широкий спектр послуг, бонусні програми, наприклад, оплачене відвідування басейну або фітнес-центру, така страховка буде коштувати дорожче. А, наприклад, службовці нижчого рангу можуть

отримати більш дешевшу страховку з оптимальним набором послуг. Це, також, слугуватиме утриманні цінних кадрів на підприємстві. В Європі такі програми отримали назву «Золотих кайданів» [2, с. 488].

Також страхування на підприємстві може відбуватись за груповим методом. Група осіб для страхування за певною програмою може виділятися віковою градацією, статтю, умовами праці, групою здоров'я. Так, розділивши працівників за статтю в програму медичного страхування жінок можна включити медичний супровід вагітності та пологів.

Тобто, якщо розглядати групове страхування з позиції медичного страхування працівників, слід зазначити, що тоді медичне страхування працівників певного підприємства (установи, організації) буде складатися з різних програм страхування, чим задовольнить потреби кожної групи працюючих цього підприємства.

Корпоративне медичне страхування слід розглядати з двох позицій:

1) як короткостроковий договір (тривалість 1 рік) який стане доповненням до обов'язкового медичного страхування. Такий договір буде більш зручним для підприємств (організацій, установ) з великою плінністю кадрів;

2) як довгостроковий договір, його поняття є більш ширшим, воно включатиме в себе стандартний набір ризиків для того чи іншого виду діяльності (групи людей, професії,) та може включати ризик професійних захворювань, ризик інвалідності, нещасного випадку або смерті, і може працювати як безперервне страхування здоров'я, або як накопичувальна система [3, с. 273].

Отже, постає питання, чому ж основними споживачами є саме юридичні, а не фізичні особи?

Це легко пояснити: в Україні ще не розвинена культура індивідуального медичного страхування і страхові компанії побоюються шахрайства з боку приватного страхувальника по ДМС (наприклад, бажання вилікувати вже існуюче захворювання за рахунок страхових компаній). Дуже яскраво ілюструє настороженість страхових компаній до фізичних осіб той факт, що страховики часто беруть на страхування великі колективи без проведення попереднього медогляду персоналу, тоді як приватного клієнта без огляду не прийме на страхування жодна страхова компанія [4, с. 25].

Отже, становлення та розвиток корпоративного страхування як окремого сегмента медичного страхування є невід'ємною складовою системи соціального захисту працівників підприємств, а також є запорукою їх здоров'я та одним із ефективних способів стимулювання праці. І як було досліджено, корпоративне страхування не несе тяжких наслідків в частині оподаткування як самого підприємства, так і його працівників. Тобто корпоративне медичне страхування виступає складовою частиною медичного страхування та входить до системи забезпечення права людини на здоров'я.

Список використаних джерел:

1. Баранник Л.Б. Корпоративне страхування як перспективний напрям розвитку соціального захисту працюючого населення в Україні / Баранник Л.Б. // Вісник Хмельницького національного університету. – 2012. – № 3. – С. 167–171.
2. Таранський І.П., Стратегічний ефект корпоративного страхування // Таранський І.П., Рикованова І.С., Білик М.В. / Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2007. – С. 483–489.
3. Мельник Т. Медичне страхування працівників: облік та оподаткування // Мельник Т. / Вісник Київського національного університету імені Т. Шевченка. Економіка. – 2008. – № 106. – С. 23–26.
4. Дяченко Є. В. Сучасний стан корпоративного медичного страхування в Україні / Дяченко Є. В. // Теоретичні та прикладні питання економіки. – 2010. – № 26. – С. 272–275.